

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΣΤΟ
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Αρμόδιος: Ανδρ. Γραμματικός
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους
Τηλέφωνο: 210 5294875
Ταχ. Δ/ση: Ιερά Οδός 75
Τ.Κ. 118 55 – ΑΘΗΝΑ
FAX: 210 5294820
Email: a.grammatikos@nsk.gr

Αθήνα, 23-10-2014
Αρ.πρωτ. 47/445/Ε-17

ΠΡΟΣ

Τη Διεύθυνση Διοικητικού του Γ.Π.Α.
Τμήμα Α' Προσωπικού

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ (Ατομική) Αριθμός 328/2014

ΓΝΩΜΟΔΟΤΩΝ: Ανδρέας Παν. Γραμματικός, Νομικός Σύμβουλος
Ν.Σ.Κ.

ΕΡΩΤΗΜΑ: Αριθ. πρωτ. 8538/17-10-2014 έγγραφο του Πρύτανη,
δια της Διεύθυνσης Διοικητικού / Τμήμα Α' Προσωπικού του Γεωπονικού
Πανεπιστημίου Αθηνών (Γ.Π.Α.).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ:

Επί συγκεκριμένου πραγματικού, ενόψει των διατάξεων των άρθρων 85
παρ. 2 εδ. γ', 162 παρ. 1 του Ν. 3528/2007, του άρθρου 14 παρ. 10 του
ΚΔΔ (Ν. 2690/1999) και των διαλαμβανομένων στην 3358 /2013
απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών:

1ο. Εάν το Υπηρεσιακό Συμβούλιο μπορεί να λάβει υπόψη του και να αξιολογήσει ειδικές δραστηριότητες που θα υποβληθούν από τους υποψηφίους στην εν λόγω συνεδρίαση ή θα προχωρήσει στην κρίση βάσει των στοιχείων του ήδη σχηματισμένου φακέλου.

2ο. Εάν είναι επιτρεπτή η παράσταση των υποψηφίων ατομικά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου στη συνεδρίαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και η κατάθεση υπομνήματος.

Επί των ερωτημάτων αυτών προσήκει, κατά τη γνώμη μου, η ακόλουθη απάντηση:

A' Επί του πρώτου ερωτήματος

I. Κρίσιμες διατάξεις

1. Στο άρθρο 95 παρ. 5 Συντάγματος, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. Α' του ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84), ορίζεται ότι: «Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

2. Στο άρθρο 1 του Ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις...» (Α' 274), που εκδόθηκε σε εκτέλεση της προηγούμενης συνταγματικής διάταξης, ορίζεται ότι: «το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων».

3. Στο άρθρο 50 παρ. 4 του ΠΔ 18/1989 "Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Σ.τ.Ε. (Α' 8), το οποίο εφαρμόζεται κατά το άρθρο 4 παρ.

1 του Ν. 702/1977 (Α' 268) και επί υποθέσεων ακυρωτικής αρμοδιότητας του Διοικητικού Εφετείου, ορίζεται ότι: «οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσης τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα με κάθε περίπτωση με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη με όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης, εκτός από τη δίωξη για παράβαση καθήκοντος κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα, υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση».

4. Τέλος, με το ΠΔ 61/2004 (ΦΕΚ Α' 54), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 παρ. 8 του ως άνω Ν 3068/2002, ρυθμίσθηκαν τα της διαδικασίας ελέγχου της συμμόρφωσης της διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.

II. Ερμηνεία διατάξεων

Από τις προαναφερθείσες διατάξεις, που ερμηνεύονται αυτοτελώς αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους και στο πλαίσιο του ερωτήματος, συνάγονται τα ακόλουθα:

1. Η Διοίκηση, μετά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας ή το Διοικητικό Εφετείο μετά από αίτηση ακύρωσης έχει υποχρέωση να συμμορφωθεί πλήρως προς αυτήν. Στο πλαίσιο αυτό, έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά και να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής καταστάσεως που είχε προκύψει αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές πράξεις που εκδόθηκαν στο μεταξύ ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα στο σημείο εκείνο στο οποίο θα είχαν εξελιχθεί αυτά, εάν δεν είχε μεσολαβήσει η ακυρωθείσα πράξη, και χωρίς δέσμευση από το χρόνο ο οποίος διέδραμε στο μεταξύ. Το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της Διοίκησης προσδιορίζονται από το αντικείμενο της απαγγελλόμενης ακύρωσης,

δηλαδή από το είδος και τη φύση της πράξης που ακυρώθηκε, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις επί των ζητημάτων που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το Δικαστήριο στο αιτιολογικό της ακυρωτικής απόφασής του, δημιουργώντας δεδικασμένο ως προς αυτά στη συγκεκριμένη περίπτωση (Ε. Σπηλιωτόπουλου «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου. 2002 11. παρ. 564 επόμενα κυρίως παρ. 569, Σ.Τ.Ε. 2792/2008, Σ.Τ.Ε. 748/2007, 2557/2006, 16/2006, 1016/2005, 3170/2005 Νόμος, Σ.Τ.Ε. 2522/2002, 441/2001, 3531/1999, Σ.Τ.Ε.3739/1998 Δ.Δικ 1998.823, Σ.Τ.Ε. 3663/1996, Ολ. ΣτΕ 1820/1989, Ε.Σ. 1640/2007, ΔΕΑΘ. 14/2010, 49/2010, 580/2009, 1059/2006, ΔΕΦ Θεσ. 1534/2009 κ.α., Ν.Σ.Κ. 392/2007, 232/2006, 559/2005, 360 και 361/2004, 581/2004 κ.α.). Η νέα πράξη την οποία υποχρεούται να εκδώσει η Διοίκηση, κατά τα ανωτέρω, πρέπει να διέπεται, κατ' αρχήν, από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε τότε και όχι από το ισχύον κατά το χρόνο που λαμβάνουν χώρα οι ενέργειες συμμορφώσεως, εκτός εάν υπήρξε νεότερος νόμος με αναδρομική ισχύ ή νόμος που δεν ανέχεται εφεξής την εφαρμογή παλαιών διατάξεων (Ε. Σπηλιωτόπουλου ο.π. παρ. 569, Σ.Τ.Ε. 394/2005, 4315/2005, 1871/2003, 1523/2003, 2987/2002, 419/2000, 951/1996, Ολ.ΣτΕ 107/1991, Ν.Σ.Κ. 392/2007, 232/2006, 301/2005, 275/1996). Οι ανωτέρω υποχρεώσεις της Διοίκησης υφίστανται όχι μόνον όταν οι δικαστικές αποφάσεις είναι τελεσίδικες ή αμετάκλητες, αλλά και όταν πρόκειται απλώς, για οριστικές ακυρωτικές αποφάσεις, αφού, κατά το άρθρο 61 του Π.Δ. 18/1989, η προθεσμία για την άσκηση έφεσης και η άσκηση αυτής δεν συνεπάγονται την αναστολή της πρωτόδικης απόφασης (Σ.Τ.Ε. (Αναστ.) 826/2009, 827/2008, 150/2007, Ν.Σ.Κ. 559/2003 με εκεί παραπομπές σε νομολογία και γνώμ. Ν.Σ.Κ.).

2. Εξ άλλου, οι ατομικές διοικητικές πράξεις και μάλιστα οι πράξεις διορισμού αλλά και επιλογής και τοποθέτησης των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων ισχύουν για το μέλλον (Ν. 3528/09.02.2007, ΦΕΚ Α' 26, άρθρα 15-19, άρθρα 84-87 και για το προσωπικό ιδιωτικού δικαίου ΠΔ 410/1988, ΦΕΚ Α '191, άρθρο 11), εκτός από τις περιπτώσεις που ο

νόμος έχει ρητώς προβλέψει και επιτρέψει την αναδρομική τους ισχύ και από τις περιπτώσεις που εκδίδονται προς συμμόρφωση σε ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή Διοικητικού Εφετείου (Α. Τάχου Συμεωνίδη Ερμ. ΥΚ. σελ. 166 σημ. 6 όπου και παραπομπές σε νομολογία, ΣτΕ 441/2001, 3663/1996, ΔΕΑ 1258/1993, Ν.Σ.Κ. 365/1999).

3. Περαιτέρω, σε σχέση με το ισχύον καθεστώς, που εφαρμόζεται κατά το χρόνο της συμμόρφωσης, γίνονται παγίως δεκτά τα ακόλουθα: Η νομιμότητα διοικητικής πράξης κρίνεται κατά το νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου έκδοσής της. Επομένως, τυχόν μεταβολή των νομικών και πραγματικών δεδομένων δεν επηρεάζει ούτε τη νομιμότητα της πράξης ούτε την αναδρομική ακύρωσή της. Λόγω του αναδρομικού αποτελέσματος των ακυρωτικών αποφάσεων, η ακύρωση ανατρέχει στον χρόνο έκδοσης της αρχικής πράξης (ΣτΕ 2130/2002 , 3454/2002 , 2558/2009 7μ., 783/2012).

4. Εάν δεν υφίσταται μεταβολή νομικών δεδομένων έναντι του χρονικού σημείου έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, η Διοίκηση κατά τη θετική συμμόρφωσή της προς την ακυρωτική απόφαση επαναφέρει τα πράγματα στο νομικό και πραγματικό καθεστώς του χρόνου έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης. Ωστόσο, και επί μεταβολής του νομικού καθεστώτος, λόγω του αναδρομικού χαρακτήρα των ακυρωτικών αποφάσεων, η ακύρωση της διοικητικής πράξης επαναφέρει την υπόθεση στον χρόνο έκδοσης της πράξης που ακυρώθηκε, η δε τυχόν εκδιδόμενη από τη Διοίκηση νέα πράξη ανατρέχει αναγκαιώς στον χρόνο εκείνο διεπόμενη κατ' αρχήν από το τότε ισχύον νομικό και πραγματικό καθεστώς και όχι από το ισχύον κατά τον χρόνο κατά τον οποίο λαμβάνουν χώρα οι ενέργειες συμμόρφωσης προς την ακυρωτική απόφαση. (Σ.τ.Ε. 228, 2309/2009).

5. Συναφώς, έχει ειδικότερα γίνει δεκτό ότι: «...η κατ' άρθρον 11 παρ. 2 του ν. 1649/1986 Επιτροπή, σε περίπτωση ακυρώσεως προηγούμενης αποφάσεώς της περί προκρίσεως ορισμένου υποψηφίου, ως μη νομίμως αιτιολογημένης, προκειμένου να προβεί, με νέα νόμιμη

και αιτιολογημένη κρίση της, στην κατάταξη των υποψηφίων κατά σειρά αξιολογήσεώς τους, επί τη βάσει των προβλεπομένων από το νόμο κριτηρίων, οφείλει να λάβει υπόψη και να εκτιμήσει μόνο εκείνα τα στοιχεία και δικαιολογητικά, τα οποία είχαν υποβληθεί από τους υποψηφίους νομίμως κατά την αρχική τους κρίση. Συνεπώς, η Επιτροπή **δεν δύναται, στην τελευταία αυτή περίπτωση, να λάβει νομίμως υπόψη και να στηρίξει την κρίση της σε στοιχεία και δικαιολογητικά, τα οποία οι υποψήφιοι υποβάλλουν κατά το χρόνο διενέργειας της νεότερης αυτής κρίσεως, έστω και αν αυτά τα «νεότερα στοιχεία» ανάγονται σε χρόνο πριν από την υποβολή από τους υποψηφίους της σχετικής αιτήσεώς τους και, κατά συνέπεια, πριν από την αρχική κρίση τους από την Επιτροπή** (ΣΤΕ 4932/1995 7μ., 2130, 2987/2002)».

III. Διδόμενο ιστορικό – Υπαγωγή

1. Από το περιεχόμενο του ερωτήματος και τα στοιχεία που το συνοδεύουν προκύπτει κατά τα κύρια σημεία του, το ακόλουθο ιστορικό:

α. Για την κάλυψη της κενωθείσας θέσης του Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Διοικητικού του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, με την από 21-12-2006 απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου, τοποθετήθηκε προσωρινά, κατ' εφαρμογή των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 97 παρ. 1 και 5 του Υ.Κ. (Ν. 2683/1999) και του άρθρου 11 παρ. 2β' του ν. 1268/1982, ως Αναπληρώτρια Προϊσταμένη της Διεύθυνσης αυτής, η Ε.Χ., μέχρι τότε Προϊσταμένη του Τμήματος Προσωπικού της ίδιας Διευθύνσεως, με βαθμό Α'.

β. Μετά τη συγκρότηση του νέου Υπηρεσιακού Συμβουλίου, ο Πρύτανης του Γ.Π.Α. με το 1973/15.2.2008 έγγραφό του, κάλεσε δέκα (10) υπαλλήλους που διέθεταν τα τυπικά προσόντα, να υποβάλλουν εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήψη του εν λόγω εγγράφου, αίτηση υποψηφιότητας για τη θέση Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Διοικητικού. Αιτήσεις υπέβαλαν η Γ.Κ., η Ν.Σ. και η Ε.Χ., υπάλληλοι και οι τρεις του κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού, με βαθμό Α'.

- γ.** Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο με το από 22-12-2008 σχετικό πρακτικό-απόφαση, βάσει της συνολικής βαθμολόγησης των άνω υποψηφίων, επέλεξε την Ε.Χ. για την επίμαχη θέση Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Διοικητικού, με δεύτερη κατά σειρά την Γ.Κ. και τρίτη τη Ν.Σ. Ακολούθως, το Πρυτανικό Συμβούλιο του Γ.Π.Α., με την με αριθμό 7 απόφασή του, που ελήφθη κατά τη Συνεδρία της 15-01-2009, τοποθέτησε στη θέση αυτή για μία τριετία την Ε.Χ.
- δ.** Στη συνέχεια η υποψήφια Γ.Κ. άσκησε την από 14-5-2009 αίτηση ακύρωσης με αίτημα την ακύρωση του από 22-12-2008 Πρακτικού του Υπηρεσιακού Συμβουλίου Διοικητικού Προσωπικού του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Γ.Π.Α.), βάσει του οποίου επελέγη σε θέση Προϊσταμένου Διευθύνσεως Διοικητικού του ως άνω Ιδρύματος η υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού με βαθμό Α' Ε.Χ., επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό **3358/2013** απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, που δέχθηκε την αίτηση και ακύρωσε τη με αριθμό 7/15-01-2009 απόφαση του Πρυτανικού Συμβουλίου του Γ.Π.Α., με την οποία τοποθετήθηκε στη επίμαχη θέση για μια τριετία η Ε.Χ. Με την ίδια αυτή απόφαση το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών ανέπεμψε την υπόθεση στη διοίκηση για νέα αιτιολογημένη κρίση.
- ε.** Ενόψει της επικείμενης συνεδρίασης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Γ.Π.Α., στο πλαίσιο της εκτέλεσης της ανωτέρω με αριθμό **3358/2013** απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η υποψήφια Γ.Κ., με σειρά αιτήσεων προς τη διεύθυνση Διοικητικού του Γ.Π.Α., μεταξύ των οποίων και η από 22-09-2014, από 29-09-2014 και από 13-10-2014, ζήτησε τη χορήγηση των αναφερόμενων στις αιτήσεις εγγράφων προκειμένου να υποβληθούν στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο και παράλληλα να παρασταθεί κατά τη συνεδρίαση του εν λόγω Συμβουλίου ατομικά και μετά πληρεξουσίου δικηγόρου και να υποβάλει σχετικό υπόμνημα. Με βάση αυτό το ιστορικό τέθηκε στο Γραφείο μας ο στην αρχή παρατιθέμενος νομικός προβληματισμός.
- 2.** Από το παρατιθέμενο πραγματικό, τις ερμηνευτικές παραδοχές και την υπαγωγή των δεδομένων του ερωτήματος στις εφαρμοστέες

διατάξεις καθίσταται σαφές ότι το Υπηρεσιακό Συμβούλιο των διοικητικών υπαλλήλων του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, στο πλαίσιο της συμμόρφωσής του προς την 3358/2013 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, προκειμένης νέας αξιολόγησης και κρίσης του συνόλου των στοιχείων που συγκροτούν τις ειδικές δραστηριότητες, οι οποίες βαθμολογούνται αυτοτελώς στο πλαίσιο του κριτηρίου «Ικανότητες - Δεξιότητες», οφείλει να λάβει υπόψη και να εκτιμήσει μόνο εκείνα τα στοιχεία και δικαιολογητικά, τα οποία είχαν νόμιμα υποβληθεί από την υποψήφια Γ.Κ. κατά την αρχική του κρίση, αφού στην περίπτωση του ερωτήματος δεν υφίσταται μεταβολή νομικών δεδομένων έναντι του χρονικού σημείου έκδοσης της ακυρωθείσας πράξης, ούτε και υπήρξε νεότερος νόμος με αναδρομική ισχύ ή νόμος που δεν ανέχεται εφεξής την εφαρμογή των παλαιών διατάξεων.

Συνεπώς, το Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Γ.Π.Α. στερείται της νομικής δυνατότητας, στην εξεταζόμενη περίπτωση, να λάβει νόμιμα υπόψη και να στηρίξει την κρίση του σε στοιχεία και δικαιολογητικά, τα οποία η άνω υποψήφια υποβάλλει, τυχόν, για πρώτη φορά κατά το χρόνο διενέργειας της νεότερης αυτής κρίσεως, έστω και αν αυτά τα «νεότερα στοιχεία» ανάγονται σε χρόνο πριν από την υποβολή από την υποψήφια της σχετικής αίτησής της και, κατά συνέπεια, πριν από την αρχική κρίση τους από το εν λόγω Συμβούλιο.

3. Είναι πρόδηλο, κατόπιν τούτων ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπό της οι νόμιμες προϋποθέσεις για την ικανοποίηση του αιτήματός της να διαβιβασθούν τα «νεότερα στοιχεία» στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Γ.Π.Α. ή ατομικά στα μέλη αυτού και συνακόλουθα η αίτησή της είναι απορριπτέα.

IV. Απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος

Με βάση τις ερμηνευτικές αυτές παραδοχές, τα παρατιθέμενα πραγματικά περιστατικά και την υπαγωγή αυτών στους εφαρμοστέους

κανόνες δικαίου, η απάντηση που προσήκει στο **πρώτο** ερώτημα **είναι**, κατά τη γνώμη μου, **αρνητική**.

Δεν παρέχεται, δηλαδή, νομική δυνατότητα στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο των διοικητικών υπαλλήλων του Γ.Π.Α., να λάβει υπόψη του και να αξιολογήσει ειδικές δραστηριότητες και «νέα στοιχεία», που θα υποβληθούν, τυχόν, από την υποψήφια Γ.Κ. κατά το χρόνο διενέργειας της νεότερης κρίσης, σε συμμόρφωση προς την 3358/2013 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, έστω και αν οι ειδικές δραστηριότητες και τα «νέα στοιχεία» ανάγονται σε χρόνο πριν από την αρχική κρίση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Αντίθετα, το εν λόγω Υπηρεσιακό Συμβούλιο, στο πλαίσιο της πλήρους συμμόρφωσής του προς την ανωτέρω ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οφείλει να προβεί σε νέα κρίση και στην έκδοση νέας αιτιολογημένης πράξης με βάση την αξιολόγηση και κρίση αποκλειστικά και μόνο των αρχικών στοιχείων του ήδη σχηματισθέντος φακέλου.

Β' Επί του δευτέρου ερωτήματος

I. Κρίσιμες διατάξεις

1. Στο άρθρο 103 παρ. 4 του ισχύοντος Συντάγματος, ορίζεται ότι: «4. Οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν. Αυτοί εξελίσσονται μισθολογικά σύμφωνα με τους όρους του νόμου και, εκτός από τις περιπτώσεις που αποχωρούν λόγω ορίου ηλικίας ή παύονται με δικαστική απόφαση, δεν μπορούν να μετατεθούν χωρίς γνωμοδότηση ούτε να υποβιβαστούν ή να παυθούν **χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου**, που αποτελείται τουλάχιστον κατά τα δύο τρίτα από μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους. Κατά των αποφάσεων των συμβουλίων αυτών επιτρέπεται προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως νόμος ορίζει».
2. Στο άρθρο 162 παρ. 11 και 12 του Υπαλληλικού Κώδικα, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα

Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Α' 26), όπως ίσχυε κατά το χρόνο της αρχικής κρίσης του Υπηρεσιακού Συμβουλίου των διοικητικών υπαλλήλων του Γ.Π.Α., και έχει εφαρμογή στην περίπτωση του ερωτήματος, ορίζεται ότι: «Λειτουργία, 1....., 11. Η λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων διέπεται συμπληρωματικά από τις γενικές διατάξεις για τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων διοίκησης. 12. Ο υπάλληλος **μπορεί να παρίσταται** ενώπιον των υπηρεσιακών συμβουλίων **που κρίνουν πειθαρχική του υπόθεση** αυτοπροσώπως, με συμπάρασταση δικηγόρου ή μόνο δια δικηγόρου».

3. Στο άρθρο 14 παρ. 10 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (Α' 45), ορίζεται ότι: «Άρθρο 14. Σύνοψη - Συνεδριάσεις - Λειτουργία, «1.....10. **Οι συνεδριάσεις, αν στο νόμο δεν ορίζεται διαφορετικά, είναι μυστικές.** Η κατά τη συζήτηση **παρουσία άλλων προσώπων**, πλην των μελών και του γραμματέα ή των τυχόν ειδικώς οριζόμενων στο νόμο προσώπων, **δεν επιτρέπεται.** Το συλλογικό όργανο, όμως, μπορεί να καλέσει, προς παροχή πληροφοριών ή προσαγωγή στοιχείων, υπηρεσιακά ή άλλα πρόσωπα, τα οποία και αποχωρούν πριν από την έναρξη της συζήτησης. 11.....».

II. Ερμηνεία διατάξεων

1. Από τη συνδυαστική ερμηνεία των προπαρατιθέμενων διατάξεων, συνάγονται, κατά τη γνώμη μας, οι ακόλουθες, κρίσιμες, για την απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα, παραδοχές:

α. Με τις διατάξεις των παρ. 11 και 12 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007), όπως ίσχυε κατά το χρόνο της αρχικής κρίσης, ορίζεται ρητά ότι η λειτουργία των υπηρεσιακών συμβουλίων, συνεπώς και του υπηρεσιακού συμβουλίου των διοικητικών υπαλλήλων του Γ.Π.Α., διέπεται συμπληρωματικά από τις γενικές διατάξεις για τη λειτουργία των συλλογικών οργάνων διοίκησης. Με τις ίδιες αυτές διατάξεις, παρέχεται η

νομική δυνατότητα σε κάθε κρινόμενο υπάλληλο να παρίσταται ενώπιον των υπηρεσιακών συμβουλίων, είτε αυτοπροσώπως, είτε μετά, είτε δια πληρεξουσίου δικηγόρου, αποκλειστικά και μόνον όταν κρίνεται πειθαρχική του υπόθεση, ενώ αντίθετα, **τέτοια δυνατότητα δεν παρέχεται στον ίδιο υπάλληλο όταν κρίνεται υπόθεση για προαγωγή ή επιλογή σε θέση προϊσταμένου** (πρβλ ΣΤΕ 2702/2000).

β. Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 10 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, θεσπίζεται **απόλυτη απαγόρευση παρουσίας** κατά τη συνεδρίαση συλλογικού οργάνου άλλων προσώπων, πλην του γραμματέα και των μελών του ή των προσώπων που ειδικώς ορίζονται στο νόμο. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 14 του άνω νόμου, κατά το οποίο παρέχεται η ευχέρεια στο συλλογικό όργανο, εφόσον το τελευταίο κρίνει αναγκαίο, να καλέσει, προς παροχή πληροφοριών ή προσαγωγή στοιχείων, υπηρεσιακά ή άλλα πρόσωπα, τα οποία και αποχωρούν πριν από την έναρξη της συζήτησης, **δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση αναπομπής της υπόθεσης στη διοίκηση για νέα αιτιολογημένη κρίση, κατόπιν δικαστικής ακύρωσης της πράξης**, αφού το συλλογικό αυτό όργανο στη δεύτερη αυτή διαδικασία και κρίση δεσμεύεται να κρίνει και αξιολογήσει μόνον τα υπάρχοντα στοιχεία του αρχικού φακέλου, ενώ δεν έχει τη δυνατότητα να καλέσει προς παροχή πληροφοριών ή να δεχθεί την προσαγωγή νέων στοιχείων, υπηρεσιακά ή άλλα πρόσωπα, τα οποία και αποχωρούν πριν την έναρξη της συζήτησης του θέματος.

Περαιτέρω, από καμία διάταξη νόμου δεν προκύπτει υποχρέωση των υπηρεσιακών συμβουλίων και μάλιστα επί ποινή ακυρότητας των αποφάσεών τους να επιτρέπουν στον κρινόμενο για υπηρεσιακή μεταβολή υπάλληλο να παρίσταται στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο, **όταν αυτό δεν λειτουργεί ως Πειθαρχικό.** Αντίθετα, γίνεται δεκτό στη νομική φιλολογία ότι αν πρόκειται για υπόθεση που συνεπάγεται υπηρεσιακές μεταβολές, η παρουσία του υπαλλήλου με οποιονδήποτε τρόπο, ατομικά, ή μετά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου **αποκλείεται,**

αφού ισχύει η αρχή της μυστικότητας. (βλ. Ι.Α. Τάχος – Ι.Λ. Συμεωνίδης, ΕρμΥΚ, Γ' Έκδοση, 2007, Τόμος Β', κάτω από άρθρο 162, σελίδα 1658 και εκεί νομολογία).

2. Στην προκειμένη περίπτωση, ενόψει των ερμηνευτικών αυτών παραδοχών, το Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Γ.Π.Α., στην μετ' αναπομπή διαδικασία για αιτιολογημένη κρίση, δεν δύναται να καλέσει προς παροχή πληροφοριών ή προσαγωγή στοιχείων κάποιον από τους κρινόμενους ούτε και στην αιτούσα παρέχεται νομική δυνατότητα να παρασταθεί μόνη της ή μετά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου και να καταθέσει υπόμνημα, αφού στο συλλογικό αυτό όργανο, πλην των μελών του και του γραμματέα απαγορεύεται η παρουσία κατά τη συνεδρίαση άλλων προσώπων, ενώ ως εκ της φύσεως της προς συζήτηση υπόθεσης το εν λόγω Υπηρεσιακό Συμβούλιο, προκειμένου να προβεί σε νέα αιτιολογημένη κρίση, υποχρεούται να εκτιμήσει και αξιολογήσει μόνον τα στοιχεία του αρχικού φακέλου, χωρίς να έχει τη νομική δυνατότητα να δεχθεί νέα στοιχεία κρίσης, έστω και προϋφιστάμενα της αρχικής κρίσης.

Είναι πρόδηλο κατόπιν τούτων, ότι το αίτημα για παράσταση ενώπιον του Υπηρεσιακού Συμβουλίου των διοικητικών υπαλλήλων του Γ.Π.Α. της αιτούσας ή μετά ή δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου καθώς και για κατάθεση υπομνήματος, είναι μη νόμιμο.

III. Απάντηση επί του δευτέρου ερωτήματος

Με βάση τις ερμηνευτικές αυτές παραδοχές, τα παρατιθέμενα πραγματικά περιστατικά και την υπαγωγή αυτών στους εφαρμοστέους κανόνες δικαίου, η απάντηση που προσήκει στο τεθέν **δευτερο** ερώτημα **είναι**, κατά τη γνώμη μου, **αρνητική**.

Δεν παρέχεται, δηλαδή, νομική δυνατότητα στην υποψήφια Γ.Κ. να παρασταθεί ατομικά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου κατά τη συνεδρίαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου των διοικητικών υπαλλήλων του Γ.Π.Α. για

νέα αιτιολογημένη κρίση, σε συμμόρφωση προς την 3358/2013 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ούτε είναι κατά νόμο επιτρεπτό στην εν λόγω υποψήφια να καταθέσει υπόμνημα ή άλλα νέα στοιχεία στο ίδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Ο Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Ανδρέας Παν. Γραμματικός

Κοιν. Γραφείο Πρύτανη

19/11/2014

ΑΠΟΔΕΚΤΗ
Ο ΠΡΥΤΑΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΠΑΠΑΔΟΥΛΗΣ

